

MET ONZE QUEEN NAAR AMSTERDAM, 22 JULI 2010

Keurig op tijd was iedereen op het station aanwezig voor ons jaarlijks dagje Amsterdam met onze Queen. In Veenendaal de Klomp voegde Countesse of Serendip zich bij het gezelschap, in Utrecht kwam de Zoetermeerse delegatie erbij en op de plaats van bestemming sloot ook Comtesse Germaine de Zomergem aan. We waren compleet en inmiddels ook hard toe aan een bakkie koffie met appeltaart in het Noord-Zuid Hollands koffiehuis, aan de kade voor het Centraal Station.

Het weer was prima, een gematigd zonnetje zo af en toe en verder bewolking. We zagen er weer prachtig uit en hadden veel bekijks.

Als eerste stond een rondleiding in het Paleis op de Dam op het programma. Het duurde even voor de gids kwam, de administratie was niet op zoveel koninklijke belangstelling voorbereid, maar uiteindelijk stapte een pittige jonge dame naar voren en kon de rondleiding beginnen. Zij liet ons de pracht van het voormalig stadhuis zien, ze vertelde dat het gebouwd is door Jacob van Campen in de Gouden Eeuw en over de Empire stijl meubelen uit 1800 van Lodewijk Napoleon, die het oppimpte toen het stadhuis paleis werd. Het Paleis is al bijna twee eeuwen als ontvangst paleis in gebruik omdat het niet geschikt was als woonpaleis. De ontvangsthallen was indrukwekkend door de wereldkaarten en de kaart van het universum op de vloer ingelegd met marmer. Rondom de beelden die allemaal verwezen naar de aarde en het universum, werd ook verteld over de dwarse Amsterdammers die Jacob zijn universum-plannen dwarsboomden met eigentijdse opvattingen. Had je toen ook al..

Het is een prachtig Paleis wat sinds kort volledig gerestauteert is. Jammer dat we de logeerkamers van koninklijke gasten niet mochten bekijken. Kijk, dat hadden we nou ook graag even gezien...

Maar goed, het steeds weer stil staan en luisteren was wel erg vermoeiend voor onze 50+ benen. Het programmama liep ook al aardig uit. Na nog gegruweld te hebben bij de plek waar mensen ter dood veroordeeld werden vonden we het genoeg en spoedden we ons naar het tegenover gelegen restaurant waar we heerlijk gelunchd hebben.

Onze gids Comtesse Alicia voor de stadswandeling, sloot zich hier bij ons aan.

Zij liet ons leuke plekjes in de binnenstad zien en wist er aardig over te vertellen. Zo liepen we o.a. via de Kalverstraat het Begijnhof op. Een oase van rust in de stadsdrukke, we bezochten een kerkje aldaar (wat deed denken aan Ons Lieve Heer op Solder vorig jaar), liepen langs het Burgerweeshuis wat herinneringen bij enkelen van ons opriep, en kwamen via de bloemenmarkt (drijvende markt, nooit geweten!) bij de Munt en zijn vandaar uit verder naar het huidige stadhuis gelopen. We hebben ons daar verdiept in het Amsterdams Peil, zodat we nu weten waar we wel of geen natte voeten kunnen verwachten. Het was best interessant, maar we waren al behoorlijk moe. Als laatste stond de diamantair Gassan op het programma. Kijk, daar konden we wat mee: "diamants are the girls best friend" nietwaar!

We werden ontvangen door een 'galmende' dame die een aardig, maar wel commercieel verhaaltje afstak, en als klap op de vuurpijl ons overlaadde met vele diamanten ringen. We konden graaien, passen en uitzoeken wat we wilden. De dame galmde wel dat er overal camera's op ons gericht stonden, maar daar hadden we lak aan. We pasten en becommentarieerden alle sieraden die we in onze vingers kregen. Een Zoetermeerse dame kon de verleiding niet weerstaan en kocht een ring, onze Lady Line had haar juwelenkist omgekieperd en veel te kleine ringen aan haar vinger geschoven om ze bij Gassan te laten vergroten.

Het werd even spannend, zouden de ringen nog van de vinger kunnen of zou het amputeren worden. Met veel spuug en draaiwerk lukte het gelukkig, maar helaas, Gassan had er geen zin in, de ringen konden niet vergroot worden. Ook al trakteerde Gassan ons (in opdracht van onze Queen) op heerlijke petit fourtjes met een rode hoed erop, doch het was genoeg geweest. Met een ring met de nodige nullen erachter kom je toch niet zo gemakkelijk thuis van een dagje Amsterdam, en de dame galmde toch wel iets teveel. De Zoetermeerse delegatie nam afscheid van onze Queen, voor hun was het ook genoeg geweest. We streken neer op het bekende terras Dantzig voor een opfrissertje. Poeh poeh, zo'n dagje is hard werken. Het weer betrok maar gelukkig met weinig regen. We zochten een restaurant uit in de buurt van het Leidse plein. De ene helft bezweek voor een broodje Dobben, de anderen schoven aan bij een Italiaans restaurant. Het was inmiddels 9 uur geweest en vermoeid wilden we richting het station voor de terug reis. Echter het venijn zit in het staartje, is

een gezegde. Als Rhine Town Roses hebben we de hoofdprijs behaald in Red Hat- desorganisatie!

Enkelen wilden met de fietstaxi, konden de wandeling niet meer aan, anderen liepen alvast een stukje aan, weer anderen moesten nog betalen enz. Ieder dacht voor zich te weten wat wel en niet afgesproken was, en zo kwam het dat we verschillend het station bereikten en in verschillende treinen zaten. Hoe krijgen we het voor elkaar! Daar moet je toch echt 'desorganisatie' talent voor hebben. We zijn allemaal goed thuis gekomen, hebben een dodelijk vermoeide maar prachtige dag gehad, danken onze Queen van harte voor het leuke programma, maar volgende keer spreken we echt beter af..... ehh..... is de bedoeling!

Lady Mechtild, vice Queen